

آیین‌نامه ایجاد، مدیریت و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری دانشگاه زنجان

مقدمه

دارایی‌های فکری از جمله دستاوردهای ارزشمند دانشگاه، در کنار تولید علم و تربیت نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف علمی در دانشگاه است. توجه به ارزش مادی و تجاری دارایی‌های فکری در کنار آثار معنوی آنها، از جمله ایجاد شهرت و اعتبار برای دانشگاه و انگیزه‌سازی در این محیط علمی، از مقولاتی است که در اقتصاد دانش‌بنیان جهت تولید علم و تکمیل چرخه علم و فناوری و خلق ارزش از دارایی‌های فکری به عنوان یکی از مأموریت‌های اصلی دانشگاه‌های نسل سوم مطرح است. تبیین خط مشی در هر نهاد علمی و پژوهشی برای ایجاد و بهره‌گیری از دارایی‌های فکری از جمله ضرورت‌هایی است که توجه جدی اولیای امور را می‌طلبد.

دانشگاه زنجان با حدود نیم قرن سابقه آموزشی و پژوهشی در رشته‌های مختلف مرتبط با صنعت و تربیت نیروی انسانی خلاق، مبدع، مبتکر و مخترع، با تدوین و تصویب "آیین‌نامه ایجاد، مدیریت و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری" می‌کوشد تا در بستر قوانین جاری کشور، ضمن پاسخگویی به تحقق مأموریت‌های وزارت علوم، تحقیقات و فناوری از جمله فراهم نمودن زمینه حمایت از حقوق مالکیت فکری^۱ و نیز خط مشی‌های تعیین شده در اسناد بالادستی کشور مبنی بر پیش‌بینی ساختارهای اجرایی لازم برای طراحی و استقرار کامل نظام حقوق مالکیت فکری در سطح ملی و همسویی آن با نظام‌های بین‌المللی، چارچوب لازم جهت ایجاد، مدیریت و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری دانشگاه را تدوین نموده و نیز حقوق و تکالیف کلیه اشخاص درگیر در این فرآیند را شفاف سازد.

انتظار آن است که با امعان توجه شایسته به ارزش مادی و معنوی دارایی‌های فکری، دانشگاه زنجان بتواند در آینده نزدیک به یک دانشگاه نسل سوم تبدیل شود.

ماده ۱ - اهداف

اهداف این آیین‌نامه به شرح زیر می‌باشد:

- نهادینه سازی حقوق مالکیت فکری در دانشگاه
- فراهم‌سازی زمینه‌های توسعه فناوری از طریق ایجاد محیطی مناسب برای شکوفایی خلاقیت‌ها و به کارگیری دستاوردهای جدید پژوهش و فناوری در دانشگاه در جهت رسیدن به دانشگاه نسل سوم
- تبیین ساختار و ضوابط اجرایی ایجاد، مدیریت و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری از طریق دانشگاه
- تشویق و ایجاد انگیزه مادی و معنوی برای حرکت به سمت ارتقای خلاقیت و نوآوری، خلق و توسعه فناوری‌های ارزش‌آفرین در دانشگاه
- تبیین حقوق و تکالیف دانشگاه، پدیدآورنده، مجری، حامی و هر شخص حقیقی یا حقوقی در ارتباط با ایجاد، مدیریت و تجاری‌سازی هر نوع دارایی فکری و کاهش ابهامات در زمینه حقوق مالکیت فکری

^۱ قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مصوب ۱۳۸۳

- آگاه‌سازی استفاده‌کنندگان از اعتبارات، تسهیلات و امکانات دانشگاه نسبت به مالکیت فکری و به ویژه نحوه پوشش دادن هزینه‌ها و تقسیم منافع مادی و معنوی حاصل از آن
- لزوم ثبت و حفاظت از دارایی‌های فکری دانشگاه
- ایجاد درآمد پایدار دانش‌بنیان برای دانشگاه از طریق کمک به تجاری‌سازی دستاوردهای فکری.

ماده ۲- تعاریف

۲-۱- دانشگاه: عبارت است از دانشگاه زنجان

۲-۲- **دارایی فکری (Intellectual Property):** به دارایی‌های حاصل از خلاقیت‌های فکری انسان اطلاق می‌گردد که عمدتاً در دو دسته کلی قابل تقسیم اند: الف- دارایی‌های صنعتی (نظیر اختراعات در کلیه زمینه‌های فعالیت انسان، طرح‌های صنعتی، دانش فنی، نشانه‌های جغرافیایی کالا، علائم و نام‌های تجاری و طرح‌های کشاورزی)، ب- دارایی‌های علمی، ادبی و هنری (نظیر کتب و مقالات، نرم افزارهای رایانه‌ای، طرح‌های توسعه انسانی، اجتماعی و فرهنگی و ...) و ج- دارایی‌های ارقام گیاهی (نظیر ارقام گیاهی، کنترل و گواهی بذر و نهال).

تبصره: دارایی مادی بعدی از مالکیت فکری است که قابل ارزیابی مادی و قابل واگذاری و فروش به دیگران است مانند امتیاز مادی اختراع (Assignee). دارایی معنوی بعدی از مالکیت فکری است که صرفاً جنبه اعتباری و معنایی دارد و غیرقابل واگذاری و خرید و فروش است، مانند مخترع بودن (Inventor).

۲-۳- **اختراع (Invention):** نتیجه فکر فرد یا افراد است که برای اولین بار فرآیند یا فرآورده‌ای خاص را ارائه می‌کند و مشکلی را در یک حرفه، فن، فناوری، صنعت و مانند آنها حل می‌نماید و حاوی ابتکار جدید و دارای کاربرد صنعتی می‌باشد.^۱

۲-۴- **گواهینامه اختراع (Patent):** عبارت است از سندی که از اداره کل مالکیت صنعتی سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، شورای عالی انفورماتیک، موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال وزارت جهاد کشاورزی یا مراجع معتبر بین المللی صادر گردیده و متضمن گواهی حق انحصاری مالک اختراع جهت تولید، توزیع، استفاده و یا واگذاری نتیجه اختراع خود برای یک دوره زمانی معین ۲۰ ساله است.^۲

۲-۶- **طرح صنعتی (Industrial design):** جنبه تزئینی یا زیبایی‌شناسی کالا را نشان می‌دهد. هرگونه ترکیب خطوط یا رنگ‌ها و هرگونه شکل سه بعدی با خطوط، رنگ‌ها و یا بدون آن، به گونه‌ای که ترکیب یا شکل یک فرآورده صنعتی یا محصولی از صنایع دستی را تغییر دهد، طرح صنعتی است.^۳

^۱ برگرفته از مواد ۱ و ۲ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری ۱۳۸۶

^۲ برگرفته از مواد ۳، ۵ و ۱۶ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری ۱۳۸۶

^۳ برگرفته از ماده ۲۰ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری ۱۳۸۶

۲-۷- **علامت تجاری (Trademark):** هر نشان قابل رؤیتی که بتواند کالاها یا خدمات اشخاص حقیقی یا حقوقی را از هم متمایز سازد.^۵

۲-۸- **نام تجاری:** اسم یا عنوانی که معرف و مشخص‌کننده شخص حقیقی یا حقوقی باشد.^۶

۲-۹- **نشانه جغرافیایی (Geographical Indication):** نشانه‌ای است برای کالاهایی که مبدا جغرافیایی ویژه‌ای دارند و دارای کیفیت یا اعتباری می‌باشند که ناشی از خاستگاه آنهاست.

۲-۱۰- **نرم افزار:** عبارت است از مجموعه برنامه‌های رایانه‌ای، رویه‌ها، دستورالعمل‌ها و مستندات مربوط به آن‌ها و نیز اطلاعات مربوط به عملیات یک سیستم رایانه‌ای که دارای کاربری مشخص بوده و بر روی یکی از حامل‌های رایانه‌ای ضبط شده باشد.

۲-۱۱- **دانش فنی (Technical Knowledge):** شامل اطلاعات، فرمول‌ها، الگوها، نرم‌افزارها و برنامه‌ها، ابزارها و روش‌ها، تکنیک‌ها و فرایندها، تألیفات منتشر نشده، روش‌های انجام تجارت و داد و ستد، فنون، نقشه‌ها و فراگردها، و امثال اینها است، که به‌طور مستقل دارای ارزش اقتصادی بوده و در دسترس عموم قرار ندارد و تلاش‌های معقولی برای حفظ و حراست از آنها انجام شده است.

۲-۱۲- **نوآوری (Innovation):** تبدیل اختراع به محصول یا فرآیند بازار پسند است. به عبارت دیگر نوآوری بهره‌برداری موفقیت‌آمیز از ایده‌های نو می‌باشد.

۲-۱۳- **دارایی فکری دانشگاه:** عبارت است از هر نوع دارایی فکری که در نتیجه دخالت مستقیم دانشگاه در قالب قرارداد، یا با دخالت غیرمستقیم دانشگاه از طریق در اختیار گذاشتن امکانات و تجهیزات، ایجاد می‌شود.

۲-۱۴- **قرارداد پایه:** عبارت است از هر قراردادی که از اجرای آن یک یا چند نوع دارایی فکری ایجاد می‌شود. دانشگاه می‌تواند قراردادهای پایه را با مجریان داخلی و یا با بخش‌های خصوصی و یا دولتی منعقد نماید.

تبصره: در صورتی که یک یا چند نوع از دارایی‌های فکری بدون وجود قرارداد پایه ایجاد شوند، مانند دارایی فکری ناشی از فعالیت شخصی عضو هیأت علمی در دانشگاه و با استفاده از تجهیزات آزمایشگاهی آن، تحت عنوان دارایی‌های فکری خارج از قرارداد نامیده می‌شود.

۲-۱۵- **پدید آورنده یا پدیدآورندگان:** عبارت است از هر شخص یا اشخاصی حقیقی یا حقوقی که یکی از مصادیق دارایی‌های فکری را در زمان همکاری با دانشگاه، در هر قالبی و با استفاده از تسهیلات آن، از هر نوع که باشد، ایجاد می‌کنند. پدیدآورنده می‌تواند شخص مجری یا هر شخص حقیقی یا حقوقی طرف قرارداد با مجری یا مستخدم وی باشد. در این آیین‌نامه پدیدآورنده جهت اختصار به‌عنوان پدید آورنده یا پدیدآورندگان بکار می‌رود.

^۵ برگرفته از ماده ۳۰ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری ۱۳۸۶

^۶ برگرفته از ماده ۳۰ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری ۱۳۸۶

^۷ برگرفته از ماده ۱۶ قانون حمایت از نشانه‌های جغرافیایی کالا ۱۳۸۳ و از ماده ۳۲ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری ۱۳۸۶

تبصره: دانشجویان دانشگاه زنجان نیز می‌توانند در حین و پس از تحصیل، با نظر کمیته فناوری و مالکیت فکری به‌عنوان پدیدآورنده منظور گردند.

تبصره: در موادی که دارایی فکری خارج از زمان همکاری پدیدآورنده با دانشگاه، ایجاد شده باشد در این صورت منوط به درخواست ایشان کمیته فناوری و مالکیت فکری موضوع را بررسی و تصمیم‌گیری خواهد کرد.

۱۶-۲- مجری: عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی طرف قرارداد با دانشگاه یا صنعت برای اجرای برنامه پژوهشی معین. شخص مجری می‌تواند همزمان پدیدآورنده نیز باشد.

۱۷-۲- حامی (Sponsor): عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی (اعم از دولتی یا غیردولتی) مانند صنعت یا شرکت که از طریق حمایت مالی (کلی یا جزئی) در ایجاد دارایی فکری سهم می‌باشد.

۱۸-۲- تجاری‌سازی: فعالیت‌های مرتبط با عرضه محصول یا خدمت جدید مبتنی بر ایده‌ها یا فناوری‌های جدید که شامل تمامی فرایندهای مرتبط از جمله ثبت اختراع، ارزش‌گذاری فناوری، اعطای امتیاز، انتقال و انتشار و کسب سایر فناوری‌های مورد نیاز مکمل (و پرداخت حق‌الامتیازهای مرتبط، جذب سرمایه و منابع)، نمونه‌سازی، طراحی صنعتی فرایند یا محصول جدید، انجام آزمون‌ها و دریافت تأییدیه‌های لازم، تولید آزمایشی، بازاریابی و رفع اشکال و همچنین خدمات پشتیبانی تخصصی تجاری‌سازی شامل فعالیت‌های مشاوره، مدیریت فناوری، طراحی محصول و فرایند، خدمات استانداردسازی، اندازه‌سنجی و خدمات آزمایشگاهی می‌شود.

۱۹-۲- کارگزار مالی: هر گونه نهاد مالی معتبر و قانونی است که به ارائه خدمات مالی مورد نیاز برای تجاری‌سازی دارایی‌های فکری در قالب‌هایی مانند سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر، تسهیلات کم بهره و ارائه ضمانت‌های معتبر می‌پردازد.

۲۰-۲- واگذاری امتیاز بهره‌برداری از دارایی فکری (Licensing): قراردادی است بین مالک دارایی فکری و متقاضی بهره‌برداری از آن که به موجب آن، متقاضی در قبال پرداخت مبلغی (به صورت درصدی از درآمد خالص حاصل از فروش محصول یا مبلغی ثابت (Royalty)) مجوز بهره‌برداری از دارایی فکری را به‌دست می‌آورد.

۲۱-۲- شرکت دانش بنیان: عبارت است از شرکت یا مؤسسه خصوصی یا تعاونی که به‌منظور هم‌افزایی علم و ثروت، توسعه اقتصاد دانش‌محور، تحقق اهداف علمی و اقتصادی (شامل گسترش و کاربرد اختراع و نوآوری) و تجاری‌سازی نتایج تحقیق و توسعه (شامل طراحی و تولید کالا و خدمات) در حوزه فناوری‌های برتر و با ارزش افزوده فراوان به ویژه در تولید نرم‌افزارهای مربوط تشکیل می‌شود.^۸

^۸ برگرفته از ماده ۱ قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات مصوب ۱۳۸۹

تبصره: شرکتهای دانش بنیان تاسیس شده توسط اعضای هیئت علمی و یا با مشارکت دانشگاه/مراکز پژوهشی مشمول این آیین‌نامه می‌باشند.^۹

۲-۲۲- کمیته فناوری و مالکیت فکری: کمیته‌ای است زیر نظر معاون پژوهش و فناوری دانشگاه بعنوان رئیس کمیته، متشکل از مدیر فناوری بعنوان دبیر کمیته، مدیر ارتباط با صنعت، مدیر مرکز رشد و دو نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه (به پیشنهاد معاون پژوهش و فناوری و تأیید رئیس دانشگاه) که احکام تمامی آنها از سوی رئیس دانشگاه صادر خواهد شد. این کمیته عهده‌دار برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری در خصوص انتخاب فناوری، انتقال فناوری و دارایی‌های فکری در دانشگاه است. وظایف این کمیته در ماده ۱۲ بیان شده است.

تبصره: علاوه بر اعضای حقیقی و حقوقی کمیته فناوری و مالکیت فکری، براساس نظر کمیته و حسب مورد دو نفر متخصص در موضوع به صورت مشورتی و بدون حق رای می‌توانند در کمیته حضور داشته باشند.

۲-۲۳- اداره فناوری و مالکیت فکری: عبارت است از دبیرخانه کمیته فناوری و مالکیت فکری، که زیر نظر مدیریت فناوری فعالیت می‌کند. وظایف این اداره در ماده ۱۳ بیان شده است.

۲-۲۴- قوانین مالکیت فکری: این آیین‌نامه تابع قوانین مالکیت فکری است که عبارتند از: قانون حمایت از مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸، قانون حمایت از پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه‌ای مصوب ۱۳۷۹، قانون تجارت الکترونیکی مصوب ۱۳۸۲، قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری مصوب ۱۳۸۶، قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات مصوب ۱۳۸۹ و اصلاحیه‌های بعدی آن و سایر اسناد بالادستی و قوانین مرتبط و آیین‌نامه‌های اجرایی آنها و نیز کنوانسیون‌های بین‌المللی در حوزه مالکیت فکری که جمهوری اسلامی ایران به آنها پیوسته است. با هرگونه تغییر در مفاد قوانین مالکیت فکری یا ایجاد قوانین جدید، آن بخش از قوانین که با مفاد این آیین‌نامه در تعارض است، جایگزین آیین‌نامه خواهد شد.

ماده ۳ - دایره شمول آیین‌نامه

مفاد این آیین‌نامه بر تمامی اشخاص شاغل در دانشگاه یا همکار با آن، تمام وقت یا پاره وقت، دائمی یا موقتی، عضو رسمی یا پیمانی یا مهمان، اعم از اعضای هیأت علمی، دانشجویان، کارکنان، کارشناسان، مشاوران، و هر شخص حقیقی یا حقوقی که از تسهیلات، اعتبارات، منابع یا امکانات دانشگاه (از هر نوع که باشد) در راستای انجام یک فعالیت پژوهشی یا فناوری در طی مدت زمان معینی که با دانشگاه همکاری دارد و در هر قالبی که استفاده می‌نماید، حاکم است.

ماده ۴- منشأ ایجاد دارایی‌های فکری

دارایی‌های فکری مشمول این آیین‌نامه با شیوه‌های زیر ایجاد می‌شوند:

^۹ به استناد قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات مصوب ۱۳۸۹/۸/۵ مجلس شورای اسلامی و آیین‌نامه اجرایی آن مصوب ۱۳۹۱/۸/۲۱ هیئت وزیران و با عنایت به تبصره ۴ ماده ۱۷ قانون برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵، در راستای اجرایی کردن مواد ۲۲ و ۴۳ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۱۳

- ۴-۱- دارایی‌های فکری ناشی از سرمایه‌گذاری مستقیم دانشگاه بدون مشارکت هرگونه شخص حقیقی یا حقوقی خارج از دانشگاه
- ۴-۲- دارایی‌های فکری ناشی از استفاده مؤثر از امکانات و تجهیزات فیزیکی و آزمایشگاهی دانشگاه بدون مشارکت هرگونه شخص حقیقی یا حقوقی خارج از دانشگاه
- ۴-۳- دارایی‌های فکری ناشی از اختصاص اعتبار از سوی اشخاص حقیقی یا حقوقی خارج از دانشگاه از جمله سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی و حمایتی، شرکت‌ها و مؤسسات دولتی یا خصوصی:
 - ۴-۳-۱- با اختصاص بخشی از بودجه از طرف دانشگاه
 - ۴-۳-۲- بدون اختصاص بخشی از بودجه از طرف دانشگاه
- ۴-۴- دارایی‌های فکری ناشی از اعطای تسهیلات مالی از سوی دانشگاه با بازپرداخت آن در مدت معین بدون مشارکت هرگونه شخص حقیقی یا حقوقی خارج از دانشگاه
- ۴-۵- دارایی‌های فکری ناشی از اجرای قراردادهای ارتباط دانشگاه با صنعت:
 - ۴-۵-۱- با اختصاص بخشی از بودجه از طرف دانشگاه
 - ۴-۵-۲- بدون اختصاص بودجه از طرف دانشگاه
- ۴-۶- دارایی‌های فکری ناشی از پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی
- ۴-۷- دارایی‌های حاصل از برنامه‌های هسته‌های علمی و فناوری

ماده ۵ - انواع دارایی‌های فکری

دارایی‌های فکری که با استفاده از شیوه‌های مذکور در ماده ۴ ایجاد می‌شود در انواع زیر تقسیم‌بندی می‌گردد:

- ۵-۱- مقالات، کتب، پایان‌نامه و رساله و سایر تولیدات علمی قابل انتشار به صورت کاغذی یا الکترونیکی
- ۵-۲- دانش فنی
- ۵-۳- گواهی‌نامه اختراع (پتنت)
- ۵-۴- نرم افزار رایانه‌ای
- ۵-۵- طرح صنعتی
- ۵-۶- محصول
- ۵-۷- فرآیند

ماده ۶- ثبت دارایی‌های فکری

- ۶-۱- تصمیم‌گیری در خصوص ثبت یا عدم ثبت هر یک از انواع دارایی‌های فکری دانشگاه پس از درخواست اشخاص (پدیدآورنده) بر عهده کمیته فناوری و مالکیت فکری است.

۶-۲- در صورت تصمیم کمیته مبنی بر ثبت دارایی فکری حاصل از هر یک از منشأهای مذکور در ماده ۴، مانند ثبت اختراع، ثبت طرح صنعتی، و ثبت نرم افزار، مجری مکلف به اقدام به ثبت در چارچوب اعلام کتبی کمیته، مانند ثبت ملی، منطقه ای یا بین المللی و پیگیری آن تا حصول نتیجه قطعی است.

۶-۳- کلیه هزینه های پرداختی مستند در اجرای این تکلیف حسب مورد در صورت وجود حامی توسط حامی و در صورت عدم وجود حامی از سوی دانشگاه پرداخت خواهد شد.

۶-۴- مفاد این ماده در قراردادهای پایه و دیگر آیین نامه های مرتبط منعکس خواهد شد.

ماده ۷- سهم دانشگاه، پدیدآورنده، و حامی از دارایی های فکری

۷-۱- کلیه حقوق معنوی هر یک از دارایی های فکری مذکور در ماده ۵ که ناشی از منشأهای مذکور در ماده ۴ است، متعلق به پدیدآورنده است.

۷-۲- میزان مالکیت دانشگاه، پدیدآورنده، و حامی در حقوق مادی هر یک از دارایی های فکری ناشی از منشأهای مذکور در ماده ۴، بر حسب نوع دارایی فکری مذکور در ماده ۶، به شرح جدول زیر است:

جدول ۱- درصد مالکیت مادی براساس منشأ مالکیت فکری (ماده ۴)

ردیف	منشأ مالکیت فکری	نوع دارایی فکری	درصد مالکیت دانشگاه	درصد مالکیت پدیدآورنده	درصد مالکیت حامی
۱	۱. سرمایه گذاری و یا اختصاص بودجه از سوی دانشگاه ۲. استفاده مؤثر از امکانات و تجهیزات فیزیکی و آزمایشگاهی دانشگاه* (۱) ۳. سرمایه گذاری از سوی اشخاص حقیقی یا حقوقی خارج از دانشگاه ۴. اجرای قراردادهای دانشگاه با صنعت* (۳)	۱. مقاله، کتب و مستندات علمی قابل انتشار ۲. دانش فنی ۳. گواهی نامه اختراع ۴. نرم افزار ۵. طرح صنعتی ۶. محصول ۷. فرآیند	۱۰٪ به علاوه نسبت سرمایه - گذاری از سهام باقیمانده	حداقل ۲۰٪ به علاوه نسبت سرمایه گذاری از سهام باقیمانده* (۲)	به نسبت سرمایه گذاری از سهام باقیمانده
۳	پایان نامه ها و رساله های دانشجویی		۱۵	۸۵	* (۴)
				استاد یا اساتید راهنما	
				دانشجو یا دانشجویان	
				۶۵	۲۰

* (۱) در صورت استفاده مؤثر از امکانات و تجهیزات فیزیکی و آزمایشگاهی دانشگاه، مبلغ هزینه استفاده از آنها طبق تعرفه های مصوب دانشگاه، به عنوان سرمایه آورده دانشگاه محسوب می شود.

* (۲) درصد مالکیت پدیدآورنده (به غیر از سهم ایشان به واسطه سرمایه گذاری)، بسته به مورد و وزن دانش فنی نسبت به مبلغ سرمایه مورد نیاز، در جلسه کمیته فناوری و مالکیت فکری با پدیدآورنده و سرمایه گذار تعیین خواهد شد.

* (۳) در این حالت، با توجه به اینکه صنعت طی قرارداد با دانشگاه تأمین کل (یا بخشی از) هزینه مالی ایجاد دانش فنی را به عهده می‌گیرد، درصد مالکیت دانشگاه (به‌غیر از سهم آن به‌واسطه سرمایه‌گذاری) تا ۱۰٪ بوده و بسته به مورد، در جلسه کمیته فناوری و مالکیت فکری سهم پدیدآورنده و حامی تعیین خواهد شد.

* (۴) سهم سرمایه‌گذار (در صورت وجود) مطابق با قرارداد و یا توافق‌نامه منعقد شده (مورد تأیید کمیته فناوری و مالکیت فکری) از سهم پدیدآورندگان به او تعلق می‌گیرد و سهم دانشگاه همچنان ۱۵ درصد باقی می‌ماند.

۳-۷- در صورت حمایت مالی بلاعوض از سوی اشخاص حقیقی یا حقوقی خارج از دانشگاه از جمله سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی و حمایتی، شرکت‌ها و مؤسسات دولتی یا خصوصی، موضوع در کمیته فناوری و مالکیت فکری بررسی و سهم پدیدآورنده و دانشگاه (بسته به میزان نقش هر یک در جلب حمایت) مشخص خواهد شد.

۴-۷- اگر دانشگاه و کمیته فناوری و مالکیت فکری برای فناوری خاصی که جزء اولویت‌ها و نیازهای جامعه باشد، تسهیلات مالی با بازپرداخت اعطا نماید، دارایی‌های مادی ناشی از مبلغ تسهیلات مالی به‌عنوان آورده مالی پدیدآورنده و سود تسهیلات در زمان مقرر شده برای بازپرداخت به‌عنوان دارایی دانشگاه تلقی و سهم طرفین براساس ردیف ۱ جدول ۱ مشخص خواهد شد.

۵-۷- در ارتباط با حمایت مالی دانشگاه از برنامه‌های هسته‌های علمی و فناوری مصوب دانشگاه، مبلغ حمایت به‌عنوان آورده دانشگاه منظور و سهم طرفین براساس ردیف ۱ جدول ۱ مشخص خواهد شد.

۶-۷- در صورتی که در جریان انجام پایان‌نامه‌ها یا رساله‌های دانشجویی مربوط به مقاطع تحصیلی دانشگاهی اختراعی حاصل شود پس از کسر هزینه‌های انجام شده (مانند هزینه‌های مربوط به ثبت و نگهداری اختراع، کسب مجوزها، بازاریابی و تجاری‌سازی) درصد مالکیت فکری پدیدآورندگان و دانشگاه طبق جدول ۱ می‌باشد.

۷-۷- در بعضی موارد به ویژه آثار هنری و نرم‌افزارها، به‌طور کلی سهم پدیدآورنده از درآمدها بیشتر از سهمی است که در ارتباط با اختراعات و نوآوری‌ها در نظر گرفته می‌شود. در این گونه موارد با توجه به سیاست‌های کلان کمیته فناوری و مالکیت فکری و با توجه به نقش دانشگاه و پدیدآورنده در ایجاد دارایی فکری، کمیته مالکیت فکری در مورد سهم آنها تصمیم‌گیری خواهد نمود.

۸-۷- در صورتی که معجری به نوبه خود از شخصی یا اشخاص حقیقی یا حقوقی در قالب تشکیل یک گروه تحقیقاتی چند نفره استفاده می‌کند، مکلف است در قرارداد خود با اعضای تیم تحقیقاتی، حق مادی و معنوی هر کدام از آنها را از دارایی فکری احتمالی به‌طور دقیق معین نموده و در زمان امضای قرارداد پایه با دانشگاه، یک نسخه معتبر از آن را به دانشگاه تسلیم کند.

۹-۷- چنانچه پدیدآورنده یا مخترع به دستگاه یا سازمان دیگری منتقل شود و یا همکاری وی با دانشگاه به هر دلیل خاتمه یابد، سهم متعلق به وی همچنان پرداخت می‌شود مگر این که به‌نحو دیگری در قرارداد همکاری مشخص شده باشد.

۱۰-۷- هر یک از ذی‌نفعان دارایی فکری می‌تواند حقوق مادی خود در دارایی فکری به شرح جدول ماده ۷ را به ذی‌نفع یا ذی‌نفعان دیگر منتقل نماید. لکن انتقال به اشخاص خارج از ذی‌نفع یا ذی‌نفعان اولیه دارایی فکری منوط به تحصیل رضایت کتبی کلیه ذی-

نفعان است. در صورتی که دانشگاه انتقال‌دهنده حق مادی باشد، همچنان می‌تواند بدون پرداخت هیچ گونه حق‌الامتياز یا ما به ازای مالی، از دارایی فکری برای مقاصد تحقیقاتی و آموزشی به صورت غیر انحصاری و غیر قابل انتقال بهره‌مند خواهد شد.

۷-۱۱- در صورتی که قالب همکاری دانشگاه، مجری و حامی غیر از یکی از حالات مندرج در جدول ۱ باشد، در ابتدا طرفین به صورت مسالمت آمیز نسبت به تعیین سهم خود توافق خواهند نمود. در صورت عدم حصول توافق ظرف مدت ده روز، کمیته مالکیت فکری و فناوری به حل اختلاف و تعیین سهم خواهد پرداخت و برای این منظور میزان سهام ذی‌نفعان با در نظر گرفتن نزدیکترین حالت قابل انطباق در جدول فوق تعیین خواهد شد.

ماده ۸ - توسعه و بهبودسازی دارایی‌های فکری

هرگونه توسعه و بهبود سازی در انواع دارایی‌های فکری ناشی از منشأهای مذکور در ماده ۴، مستلزم موافقت کتبی و صریح بین دانشگاه و مجری، و حامی (در صورت وجود) می‌باشد. در صورت توافق، قرارداد جدیدی بین طرفین ذی‌نفع منعقد شده و جزئیات مورد نظر جهت توسعه و بهبود سازی بیان خواهد گردید.

ماده ۹- قالب‌های بهره برداری مادی (تجاری‌سازی) دارایی‌های فکری

۹-۱- بهره‌برداری مادی از دارایی‌های فکری موضوع این آیین‌نامه، از جمله در قالب‌های زیر و نه محدود به آنها خواهد بود:

۹-۱-۱- **واگذاری امتیاز بهره برداری**: قراردادی است بین مالک یا مالکان دارایی فکری و متقاضی بهره برداری از آن دارایی که به موجب آن، متقاضی در قبال پرداخت مبلغی به صورت درصدی از درآمد خالص حاصل از فروش محصول یا مبلغی ثابت و یا ترکیبی از هر دوی آن (Royalty)، مجوز بهره‌برداری از دارایی فکری را، حسب توافق، به صورت انحصاری یا غیر انحصاری، به دست می‌آورد.

۹-۱-۲- **ایجاد مالکیت مشاع**: به معنی انتقال بخشی از حق مادی دارایی فکری از سوی مالک یا مالکان دارایی فکری به متقاضی جهت تجاری‌سازی در قبال اخذ مبلغ معینی پول یا هر نوع ما به ازای دارای ارزش است. سهم هر یک از طرفین از عایدات مادی حاصل از تجاری‌سازی دارایی فکری، برابر با میزان مالکیت مشاع هر طرف در دارایی فکری است مگر اینکه به نحو دیگری بین طرفین توافق شده باشد.

۹-۱-۳- **انتقال (فروش) دارایی فکری**: به معنی واگذاری و انتقال تمام حق مادی دارایی فکری از سوی مالک یا مالکان دارایی فکری به متقاضی در قبال اخذ مبلغ مشخصی پول یا هر نوع ما به ازای دارای ارزش مادی است. در صورت انتقال (فروش) دارایی فکری، طرف فروشنده هیچ حق مادی در دارایی فکری نخواهد داشت.

۹-۱-۴- **تأسیس شرکت دانش بنیان**: به معنی تأسیس یک شرکت مشترک بین ذی‌نفعان دارایی فکری یا بین متقاضی یا متقاضیان و ذی‌نفعان دارایی فکری، در قالب یکی از شرکت‌های مصرح در قانون تجارت جهت تجاری‌سازی دارایی فکری است. تمامی ذی‌نفعان دارایی فکری به شرح ماده ۷ در شرکت جدیداً تأسیس به نسبت درصد مالکیت خود سهامدار خواهند بود. سهم سرمایه‌گذار مالی جدید، در صورت نیاز، مورد توافق واقع خواهد شد.

۹-۱-۵- **فروش محصول:** به معنی فروش محصول حاصل از عملیاتی‌شدن یک دارایی فکری به متقاضی در قبال اخذ مبلغ مشخصی پول یا هر نوع ما به ازای دارای ارزش مادی است.

۹-۲- طرفهای ذی‌نفع در دارایی فکری می‌توانند به استفاده از قالب‌های دیگری توافق نمایند.

۹-۳- اینکه نحوه بهره‌برداری از یک نوع دارایی فکری خاص در کدام قالب باشد، در زمان بهره‌برداری بین طرفهای ذی‌نفع آن دارایی فکری مورد توافق واقع می‌شود که با در نظر گرفتن عوامل متعددی از جمله مقصیبات زمان، وضعیت بازار، پیشنهادات واصله از سوی سرمایه‌گذاران، نوع دارایی، قابلیت، میزان نیازمندی به آن و قدرت رقابتی آن در بازار، تعیین خواهد شد. مفاد قرارداد ناظر بر قالب توافقی متعاقباً تنظیم و نهایی خواهد شد.

۹-۴- قالب و شرایط تجاری‌سازی هر یک از دارایی‌های فکری توسط مدیریت فناوری دانشگاه تدوین شده و به کمیته فناوری و مالکیت فکری پیشنهاد می‌شود. هر گونه اقدام در این خصوص منوط به تصمیم کمیته فناوری و مالکیت فکری دانشگاه است.

۹-۵- سیاست کلی این است که با رعایت حق تقدم مقرر در ماده ۱۰، شرکت‌های همکار در شبکه همکاران ارزش‌آفرین دانشگاه در اولویت واگذاری امر تجاری‌سازی دارایی‌های فکری دانشگاه قرار گیرند. لکن تصمیم نهایی در این خصوص با کمیته فناوری و مالکیت فکری دانشگاه است و اولویت مقرر در این بند هیچ‌گونه حق مکتسبه ای برای آنها ایجاد نمی‌کند.

ماده ۱۰ - حق تقدم در بهره‌برداری مادی (تجاری‌سازی) دارایی‌های فکری

۱۰-۱-۱- حق تقدم در صورت وجود حامی و قرارداد پایه:

۱۰-۱-۱-۱- در هر گونه استفاده و بهره‌برداری مادی از انواع دارایی‌های فکری ناشی از منشأهای مذکور در ماده ۴، در صورت وجود حامی، حامی دارای حق تقدم بوده و پیش از دانشگاه و مجری و هر شخص ثالث دیگری در اولویت بهره‌برداری از دارایی‌های فکری در یکی از قالب‌های مذکور در ماده ۹ یا هر قالب توافقی دیگر قرار دارد. برای این منظور، پس از ارائه مستندات و گزارشات نهایی در پایان قرارداد پایه، هر زمان که استفاده از دارایی‌های فکری ناشی از قرارداد پایه مد نظر دانشگاه یا مجری باشد، دانشگاه یا مجری موظف است موضوع را به حامی به صورت کتبی اعلام نماید. حامی مکلف است ظرف مدت یک ماه نسبت به استفاده یا عدم استفاده از حق تقدم مندرج در این ماده اظهار نظر کتبی و صریح کند.

۱۰-۱-۱-۲- در صورت اعلام کتبی و صریح حامی دال بر قصد استفاده و بهره‌برداری مادی از دارایی‌های فکری حاصل از قرارداد پایه، قالب قراردادی منتخب و شروط مندرج در آن با مذاکره بین طرفین (دانشگاه، حامی، مجری) تدوین خواهد شد. لکن کلیه عایدات مادی حاصل از بهره‌برداری از دارایی‌های فکری، مطابق با ماده ۷ این آیین‌نامه تقسیم خواهد شد، مگر اینکه شرایط جدیدی بین طرفین (دانشگاه، حامی، مجری) مورد مذاکره و توافق واقع شود.

۱۰-۱-۱-۳- در صورتی که حامی، تنها به استفاده از بخشی از دارایی‌های فکری مورد بحث اعلام کتبی و صریح کند، در خصوص بقیه دارایی‌های فکری، دانشگاه می‌تواند طبق بند ۹-۴ رفتار کند.

۱-۱-۴- در صورت عدم وصول هیچ‌گونه اظهارنظر صریح و کتبی پیرو بند ۹-۱ از سوی حامی، دانشگاه می‌تواند رأساً برای استفاده از دارایی‌های فکری به هر نحو مقتضی اقدام کند. در این صورت کلیه عایدات مادی حاصل از بهره‌برداری از دارایی‌های فکری مطابق با ماده ۷ این آیین‌نامه تقسیم خواهد شد، مگر اینکه توافق جدیدی بین طرفین (دانشگاه، حامی، مجری) مورد مذاکره و توافق واقع شود.

۱-۱-۵- در صورتی که حامی رأساً قصد استفاده و بهره‌برداری از دارایی‌های فکری را داشته باشد، لازم است موضوع را به دانشگاه و مجری به صورت کتبی اطلاع دهد. در این خصوص طبق بند ۹-۲ توافق خواهد شد.

۱-۲- عدم وجود حامی و وجود قرارداد پایه:

در هرگونه استفاده و بهره‌برداری مادی از انواع دارایی‌های فکری ناشی از منشأهای مذکور در ماده ۴، در صورت عدم وجود حامی، دانشگاه دارای حق تقدم خواهد بود. تصمیم نهایی در خصوص کیفیت بهره‌برداری و چهارچوب آن بر عهده کمیته فناوری و مالکیت فکری دانشگاه خواهد بود.

۱-۳- دارایی فکری حاصله بدون قرارداد پایه

در خصوص هرگونه بهره‌برداری مادی از دارایی‌های فکری خارج از قرارداد، مجری متعهد به ارائه مستندات کامل دارایی‌های فکری حاصله به دانشگاه بوده و تصمیم نهایی در خصوص کیفیت بهره‌برداری و چهارچوب آن بر عهده کمیته فناوری و مالکیت فکری دانشگاه خواهد بود.

ماده ۱۱ - ساختار فرایند مدیریت دارایی فکری

فرایند مدیریت دارایی فکری به ترتیب به شرح زیر است:

۱-۱-۱- گزارش دستاورد فکری به اداره فناوری: دستاورد فکری از هر نوع که باشد (پژوهشی یا فناوری) و به هر موجهی که حاصل شده باشد (در نتیجه قرارداد یا غیرمستقیم با استفاده از امکانات و تسهیلات دانشگاه)، لازم است توسط مجری به اداره فناوری گزارش شود تا ارزیابی اولیه در خصوص ضرورت و قابلیت ثبت، امکان‌سنجی تجاری‌سازی و شیوه مناسب و ارزش‌گذاری آن صورت گیرد. ارزیابی می‌تواند از طریق بررسی داخلی و یا ارجاع به سایر مؤسسات معتبر خارج دانشگاه صورت گیرد. گزارش دستاورد فکری باید به صورت شرحی مکتوب، دقیق و کامل و جامع به همراه تمامی مستندات باشد به نحوی که بر اساس اطلاعات ارایه شده، دستیابی به نتایج حاصله قابلیت تکرار داشته باشد. در گزارش تسلیمی عنوان، نام پدیدآورنده / آورانندگان، نام و مشخصات حامی خارج از دانشگاه در صورت وجود، تاریخ شروع و پایان مراحل پژوهش و طراحی و حصول نتایج درج می‌گردد.

۱-۱-۲- تصمیم در خصوص ثبت یا عدم ثبت دارایی فکری: پس از اخذ گزارش و مستندات کامل و انجام اقدامات مندرج در بند فوق، کمیته ظرف مدت یک ماه در خصوص ثبت یا عدم ثبت دارایی فکری تصمیم‌گیری کرده و نتیجه را کتباً به مجری ابلاغ می‌کند. در صورت تصمیم به ثبت دارایی فکری مانند ثبت اختراع یا نرم افزار رایانه‌ای، افشای اطلاعات مربوط به دارایی فکری بعد از ثبت آن صورت می‌گیرد. در صورت عدم تصمیم به ثبت دارایی فکری، کمیته در نظر اعلامی در خصوص افشای اطلاعات دارایی

فکری یا عدم آن نیز اعلام نظر خواهد کرد. در صورت عدم اعلام نتیجه ظرف مدت یک ماهه مقرر، مجری می‌تواند رسماً با اعلام کتبی موضوع به کمیته و اخذ اجازه کتبی از معاونت پژوهش و فناوری برای ثبت دارایی فکری اقدام کند. در هر حال، در هر گونه انتشار یا افشای اطلاعات مربوط به دارایی فکری، اعم از قابل ثبت یا غیرقابل ثبت، لازم است نام دانشگاه ذکر گردد.

۱۱-۳- تصمیم به تجاری‌سازی: در صورت وجود زمینه و شرایط تجاری‌سازی در یکی از قالب‌های مندرج در ماده ۹ یا هر قالب دیگر، با رعایت حق تقدم مقرر در ماده ۱۰، کمیته فناوری و مالکیت فکری دانشگاه با رعایت حقوق کلیه اشخاص ذی‌نفع در دارایی فکری مورد بحث، تصمیم مقتضی را اتخاذ می‌کند.

۱۱-۴- انعقاد قرارداد: انجام هرگونه اقدام و انعقاد هرگونه قرارداد جهت تجاری‌سازی دارایی فکری، با نظارت و تأیید معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه صورت می‌گیرد و اطلاعات مربوط به آن از جمله رونوشت معتبر کلیه اسناد مرتبط با آن در دانشگاه ثبت و نگهداری می‌گردد.

ماده ۱۲- وظایف کمیته فناوری و مالکیت فکری

۱۲-۱- وظایف کمیته فناوری و مالکیت فکری به شرح زیر است:

۱۲-۱-۱- بهره‌گیری از مشاوران و متخصصان هر حوزه تخصصی در راستای برنامه‌ریزی و تصمیم‌سازی بهتر در خصوص کلیه مسائل مربوط به دارایی‌های فکری

۱۲-۱-۲- تصمیم در خصوص نیازمندی‌های ایجاد بستر خلق دارایی‌های فکری در دانشگاه و تدوین خط مشی‌های لازم برای عملیاتی نمودن آنها

۱۲-۱-۳- تصمیم در خصوص شیوه‌های ایجاد، مدیریت و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری در دانشگاه

۱۲-۱-۴- اعلام فراخوان جهت شناسایی استعدادها موجود در دانشگاه برای خلق دارایی فکری و توسعه فناوری، ارزیابی برنامه‌ها و طرح‌های پژوهشی مرتبط با دارایی‌های فکری از نظر امکان‌سنجی و درجه احتمال تجاری‌سازی و اعلام نظر به صاحبان برنامه و طرح مستندسازی دارایی‌های فکری دانشگاه.

۱۲-۱-۵- بررسی و اعلام نظر در خصوص ثبت یا عدم ثبت دارایی‌های فکری دانشگاه.

۱۲-۱-۶- ارزش‌گذاری دارایی‌های فکری.

۱۲-۱-۷- تصمیم در خصوص قالب بهره‌برداری از دارایی‌های فکری و سهم هر یک از ذی‌نفعان مطابق آیین‌نامه حاضر

۱۲-۱-۸- نظارت و اعلام نظر در خصوص هر یک از قالب‌های اتخاذ شده برای بهره‌برداری از دارایی‌های فکری

۱۲-۱-۹- رسیدگی به اختلافات مربوط به دارایی‌های فکری به موجب ماده ۱۶ آیین‌نامه کمک به سرمایه‌گذاری و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری و ایجاد تعاملات سازنده با صنعت

۱۲-۲- کمیته فناوری و مالکیت فکری می‌تواند در راستای انجام هر یک از وظایف فوق، ساز و کارهای لازم را اتخاذ نماید.

ماده ۱۳ - وظایف اداره فناوری و مالکیت فکری

وظایف اداره فناوری و مالکیت فکری به عنوان دبیرخانه کمیته فناوری و مالکیت فکری به شرح زیر است:

۱۳-۱- پیگیری مصوبات کمیته فناوری و مالکیت فکری دانشگاه و ارائه پیشنهادات اجرایی به آن

۱۳-۲- ارایه خدمات و مشاوره کارشناسی در زمینه مسائل مربوط به دارایی فکری با اشخاص و واحدهای مختلف دانشگاه

۱۳-۳- انجام امور مربوط به پرداخت هزینه‌های لازم جهت ثبت و نگهداری دارایی‌های فکری و یا دریافت و تقسیم درآمدهای ناشی از دارایی‌های فکری

۱۳-۴- پیگیری حقوقی موارد مربوط به حقوق مالکیت‌های فکری دانشگاه در مراجع ملی و بین‌المللی از طریق وکلای متخصص داخلی و بین‌المللی

ماده ۱۴ - حفظ محرمانگی دارایی‌های فکری

۱۴-۱- کلیه اشخاص مرتبط با موضوع این آیین‌نامه از جمله و نه محدود به، رئیس، معاونین، نمایندگان و تصمیم‌سازان دانشگاه، مجریان، حامیان، دانشجویان، اعضای هیأت علمی دانشگاه و کارکنان و کارشناسان و مشاوران فنی و غیرفنی درگیر در دارایی‌های فکری دانشگاه، متعهد به حفظ محرمانگی کلیه اطلاعات مربوط به دارایی‌های فکری دانشگاه از مرحله ایده‌پردازی و طرح برنامه پژوهشی تا مرحله تجاری‌سازی می‌باشند و همچنین متعهدند در خصوص هر یک از دارایی‌های فکری، هیچ‌گونه اطلاعاتی را به هیچ‌دلیلی و تحت هیچ‌عنوانی به هیچ‌شخص ثالث غیر مرتبط افشا نکنند، مگر با تحصیل رضایت کتبی کلیه طرفین ذی‌نفع.

۱۴-۲- لازم است در هر قرارداد پایه و نیز دیگر آیین‌نامه‌های دانشگاه، به این تکلیف تصریح شده و ضمانت اجرایی مناسبی در صورت نقض این تعهد پیش‌بینی گردد.

ماده ۱۵ - قانون حاکم

۱۵-۱- این آیین‌نامه از هر حیث تابع قوانین جمهوری اسلامی ایران است و هرگونه کنترل، اجرا، تفسیر و آثار نقض آن و نیز کلیه اختلافات ناشی از آن با رعایت مفاد این آیین‌نامه طبق قوانین جاری جمهوری اسلامی ایران حل و فصل خواهد شد.

۱۵-۲- در سطح ملی هرگونه اختلاف بین دانشگاه و مجری و یا دانشگاه و حامی و نیز هر اختلافی که مربوط به هر یک از انواع دارایی فکری متعلق به دانشگاه یا مورد ادعا از سوی دانشگاه، کلاً یا جزئاً، می‌باشد، طبق قوانین جمهوری اسلامی ایران حل و فصل خواهد شد.

۱۵-۳- در سطح فراملی، قانون حاکم بر قراردادهای خارجی، در صورت وجود توافق صریح یا ضمنی بین طرفین قرارداد بر قانون حاکم، مطابق آن، و در صورت فقدان چنین توافقی، قانون حاکم طبق قواعد حل تعارض قوانین تعیین و سپس هرگونه اختلاف ناشی از قرارداد مطابق آن حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۶ - نظارت بر حسن اجرای آیین‌نامه

نظارت بر حسن اجرای آیین‌نامه در ارتباط با کلیه دارایی‌های فکری از مرحله ایده‌پردازی تا تجاری‌سازی و پس از آن بر عهده کمیته فناوری و مالکیت فکری است. این کمیته می‌تواند در هر قرارداد پایه و دیگر آیین‌نامه‌های مرتبط، با در نظر گرفتن اوضاع و احوال هر مورد، ساز و کار خاصی را برای انجام وظیفه نظارتی خود اتخاذ نماید.

ماده ۱۷ - شیوه حل و فصل اختلاف

۱۷-۱- در سطح ملی، هر گونه اختلاف بین دانشگاه و مجری، و یا دانشگاه و حامی و هر اختلافی که مربوط به هر یک از انواع دارایی فکری متعلق به دانشگاه، کلاً یا جزئاً، می‌باشد، توسط هیات داوری سه نفر معرفی شده از سوی کمیته فناوری و مالکیت فکری دانشگاه، حل و فصل خواهد شد. رأی هیات داوری پس از ابلاغ کتبی به طرفین قطعی و لازم الاجراست.

۱۷-۲- در سطح فراملی، شیوه حل و فصل اختلاف داوری یا هر روش توافقی دیگری است که در قرارداد مورد تصریح واقع می‌شود. در صورت عدم توافق، مراجع قضایی ذی صلاح صالح به آن رسیدگی خواهند بود.

ماده ۱۸ - ارتباط این آیین‌نامه با قراردادهای منعقد شده در ارتباط با دارایی‌های فکری و سایر آیین‌نامه‌های دانشگاه

۱۸-۱- هر قراردادی که بین دانشگاه و مجری و یا بین دانشگاه و حامی در راستای ایجاد یک یا چند نوع از دارایی‌های فکری منعقد می‌شود باید مطابق با این آیین‌نامه تنظیم شود مگر در مواردی که امکان توافق بر خلاف آن، در مفاد این آیین‌نامه تجویز شده است.

۱۸-۲- کلیه آیین‌نامه‌های دانشگاه که به هر نحو و به هر اندازه، با محورهای ایجاد، مدیریت و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری مرتبط هستند، باید مطابق با مفاد این آیین‌نامه تنظیم شوند؛ در صورت تعارض بین مفاد این آیین‌نامه و سایر آیین‌نامه‌های دانشگاه، مفاد این آیین‌نامه لازم الاجراست.

ماده ۱۹ - تاریخ لازم‌الاجرا شدن آیین‌نامه

این آیین‌نامه در ۱۹ ماده در تاریخ ۱۳۹۶/۰۵/۱۰ به تصویب شورای پژوهش و فناوری و در تاریخ ۱۳۹۶/۰۹/۰۴ به تصویب هیأت رئیسه دانشگاه زنجان رسیده و از ابتدای سال ۱۳۹۶ به مدت یک سال لازم‌الاجراست.